

פניני מבשר טוב

ליקוטי אמרים מתורת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
מביאלא

פרשת וירא

שמשמש ומנצל את מידותיו לקדושה,
שבכך הופך הוא את תאוותיו ומידותיו
הרעים לטובה..

ובזה יש לבאר מאמר חז"ל [סוכה נב:]:
"כל הגדול מחברו יצרו גדול הימנו",
שהביאור בזה הוא כך, ש"הגדול מחברו"
היינו, שמנצל את כל תאוותיו וכל המידות
שניחן בהם לטובה ולברכה, ואז ממילא
"יצרו גדול הימנו", שבכך שיעבד את יצרו
הרע לצד הקדושה, ונהפכו בו עצם אלו
המידות לטובה, ובכך נעשה ייצרו הטוב
גדול יותר.

ויגבה לבו בדרכי ה' עמי שא

אברהם אבינו היה בעצמו תפילה עבור ישראל

וְאַבְרָהָם עֹדְנֵנוּ עֹמֵד לְפָנֵי ה'. (יח כב)

יש לפרש: "ואברהם עודנו עומד לפני
ה'", על פי מאמר אא"ז הרה"ק
משידלובצא צוקללה"ה על פסוק [תהלים קנו
ל] "ואני תפלה": כי מדרך העולם מי שיש
לו בקשה אל המלך, צריך לבוא אל המלך
לבקש ולפרש הבקשה לפניו. אבל מי שהוא
עני מדוכא מצורע מלא פצעים, והולך קרוע

אברהם אבינו העלה את מידותיו ועבד איתם
את ה' בכל כוחו

איתא בירושלמי [ברכות פרק ט הלכה ה]:
"אברהם אבינו עשה יצר הרע טוב, דכתיב
'ומצאת את לבבו נאמן לפניך'", והביאור
בזה הוא כנ"ל שלקח את כל המידות שהיו
בו והשתמש איתם לטובה, וזהו הכוונה
שהפך את יצרו הרע לטוב, שגם לצדיקים
הקדושים יש תאוה וקנאה וכדו', אלא
שמשתמשים עם מידותיהם לטובה, וכאשר
הרגיל אברהם אבינו ע"ה את עצמו
להשתמש במידותיו לטובה, שוב נהפכו
עצם מידותיו לטובה בעבורו, ומני אז לא
יכל היצר לשכנעו להרע עם מידה זו כיוון
שכבר נהפכה אצלו לטובה..

וראה מה שכתב אא"ז בספה"ק תולדות
אדם [פרשת פקודין] בשם בעל התניא זיע"א
שיש שני בחינות של כפיית היצר הרע, יש
בחינת 'אתכפיא', שכופה את יצרו הרע
ומכריח עצמו לעבוד את השי"ת, ויש בחינה
של 'אתהפכא' שהופך את יצרו הרע לטובה,
ע"כ, ולדברינו הדרך להגיע לבחינה זו של
'אתהפכא' שהופך את יצרו הרע, זהו על ידי

"וישלח אברהם את ידו" שכיון שלא היה זה רצון השי"ת שישחוט את יצחק בנו ידו לא רצתה לקחת את הסכין, ולכן היה צריך לעשות פעולה חזקה של 'וישלח אברהם את ידו' בכדי לקחת את המאכלת, כיון שגופו היה עושה כבר מעצמו את רצון השם יתברך, ולא רצה לעשות את מה שאין רצונו יתברך.

וזה מה שמכניסים בתינוק קטן, דווקא בזמן שאין בו דעת - לומר שהעיקר הוא שהגוף יעשה מעצמו את רצון השי"ת מבלי לערב דעת בזה כי עם מעצמו יבין לעשות את הנצרך לעשות עבור רצון השי"ת, וזה שנותנים לו עוד בקטנותו את הכוח בברית שנעשה דווקא ללא דעת.

(*)

טעם שלא למד אברהם אבינו בישיבתם של שם ועבר

וַיַּעַשׂ אֲבְרָהָם מִשְׁתֵּה גְדוֹל. (כא ח)

וברש"י: משתה גדול - שהיו שם גדולי הדור שם ועבר ואבימלך.

ואם כן מובן מאוד לפי זה, דכיון שהפך היצר הרע ליצר טוב כמו שאמרו בירושלמי [ברכות ז:ז], "אברהם אבינו עשה יצר הרע טוב דכתיב ומצאת את לבבו נאמן לפניך". וסילק מעצמו לגמרי החלק הרע שהיה בו מאבותיו, אם כן היה לגמרי בחינת טוב ואם כן פשוט להגיע למדרגה שמעצמו למד תורה, כדאיתא במדרש רבה [ב"ר צה ג], ועל כן בכח ראייתו גם כן להפוך הרע לטוב שיש בו סגולות הללו.

ובלוע, זה אינו צריך לבקש ולפרש הבקשה, כי המלך מעצמו מבין בקשתו. ודוד המלך עליו השלום מרוב ענותותו אמר "ואני תפלה", שהחזיק עצמו כעני הנ"ל וד"ל". ע"כ.. נמצא לפעמים הצדיק מגיע לבחינה שהוא בעצמו מהות של תפלה ותחנונים להשם יתברך עבור כלל ישראל..

ובזה יתפרש הפסוק "ואברהם עודנו עומד לפני ה'", היינו, אברהם אבינו עליו השלום באיזה מצב והיכן שרק יהיה - הוא עודנו עומד לפני ה' בתפילה ובתחנונים להעתיר ולהתחנן על בני ישראל, מכיון שהוא 'עומד', ואין עמידה אלא תפילה בגמרא ברכות [י: כו:], וזהו עומד, שהוא בעצמו "עומד" בחינת תפלה ותחנונים לפני ה'.

מאמר 'קיום בית צדיקים' בראש ארון עדות עמ' ו

טעם שעושים הברית לילד קודם שיש לו דעת **וַיִּמַּל אֲבְרָהָם אֶת יְצַחַק בְּנוֹ כֵּן שְׁמֵנָה יָמִים. (כא ד)**

בעניין ברית מילה, זה דבר נפלא מאוד מה שנצטוונו לעשות ברית מילה לרך הנולד, בעוד שאין לו דעת כלל, ואין ממתינים לזמן שיוכל להבין המצווה הנעשית עמו. וזה פלא גדול שדווקא מצווה חשובה זו נעשית בזמן שאין לקטן שום דעה להבין מה שעושים עמו.

ואפשר לומר שהדרגה הגדולה שאפשר להגיע עם הגוף, זה עד כדי שהגוף יעשה מעצמו את רצון השי"ת, כדרך שאמרו צדיקים על מה שנאמר שאברהם אבינו

שמצינו בזבחים [כס:] בבני הגולה שעלו [מבבל, לבנות את בית המקדש השני] והיו צריכים לידע מקום המקדש, אמרינן בגמ': "בשלמא בית מינכרא צורתו [בשלמא בית ידעו אנשי כנסת הגדולה מה קדוש לעזרה ומה קדוש להיכל. רש"י], אלא מזבח מנא ידעי [מקומו היכא. רש"י], אמר רבי אלעזר ראו מזבח בנוי ומיכאל השר הגדול עומד ומקריב עליו. ור' יצחק נפחא אמר אפרו של יצחק ראו שמונח באותו מקום".

ותמוה הלא יצחק אבינו לא נשרף כלל, ואיך שייך לומר "שראו את אפרו של יצחק מונח באותו מקום". ויש לומר שהרגישו במקום זה רצון והרגשי מסירות נפש, דכאשר קבל יצחק אבינו על עצמו מסירות נפש ומסר עצמו לשחיטה הנה בזה נוצר כח הרגש עצום עד שנחשב כאילו נשחט בפועל, ואת הרגש הזה ראו כאשר באו לאותו מקום. וכן הוא אצל כל אחד ואחד לפום דרגא דיליה וערך עבודתו ומסירות נפשו, ככה נשאר רשימה דקדושה מעבודתו. וכאשר זה תכלית הנרצה בעבודת המזבח והקרבנות, לזה היה מקום המזבח במקום שנעקד עליו יצחק אבינו ופשוט צווארו במסי"נ להבוי"ש. ובמקום אשר חשו אנשי כנסת הגדולה בהרגשי מסי"נ של יצחק ידעו שכאן הוא מקום המזבח, אשר ימשיכו בו בניו בזכותו את צבודתו במסי"נ להשי"ת. והוא המכוון באמרם ז"ל אפרו של יצחק ראו שמונח באותו מקום. וזה גופא היה עבודת המזבח.

הקמה לספרי הרה"ק מלברטוב עמ' 15

ובזה יתיישב נמי מה שמתקשים בספרים הקדושים, מדוע לא למד אברהם אבינו ע"ה תורה אצל שם ועבר, ונראה הטעם לכך מכיון שנתעלה אברהם אבינו ע"ה עד שהגיע למדרגה שמעצמו למד תורה, לפיכך לא היה צריך ללמוד תורה משם ועבר. ולפי מה שכתבנו נמצא שבאמת אברהם אבינו ע"ה נולד עם מדות רעות והפך אותם לטובה, כמו שהובא מהירושלמי [ברכות וסוטה].

וכעין זה יתבאר מה שכתבו בספרים הקדושים על משה רבינו ע"ה, שנולד עם מדות רעות ונחלקו בזה רבים וטובים ו לפי מה שכתבנו הדבר מבואר היטב, שכל מי שמהפך המידות הרעות לטובות היינו שמהפך את היצר הרע ליצר הטוב נעשה רוחני כמו אברהם אבינו ע"ה, ומשה רבינו ע"ה היה בכוחו אפילו בהסתכלות להפוך מרע לטוב וזה היה עיקר תפקיד אברהם אבינו ע"ה בדורו.

תורת ה' המימה עמ' קמ

לכל אדם יש אפשרות למסור נפש - ונשאר
מזה רושם לדורות

וַיַּעַרְךָ אֶת הָעֵצִים וַיַּעַקְדְךָ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים. (כב)
(ט)

וענין מסירות נפש להשי"ת היא גם אצל כל בר ישראל כאחד ואחד לפום דרגא דיליה. וכשם שרישומה נשאר בפרטות בבני ישראל, כן נשאר רישומה בכללות בעולם בפועל ממש. כמו

וְאֵל הַפֶּקֶר רַץ אַבְרָהָם וְגו', וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהּ וְהוּא עִמָּד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ. (יח-ז-ח)

הרה"ח ר' ישראל פישמאן שליט"א מגולל בזכרונו, שבשנים קדמוניות כאשר עדיין לא היו השיירות מצויות כבזמנינו, היו לפעמים הבחורים שהגיעו להסתופף בצל הקודש של כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע, נמים את שינת הלילה במעונו של רבינו, ופעם כאשר איתרמי שהוא ישן עם עוד בחור, התעסק רבינו זי"ע בכבודו ובעצמו בסידור המטות בטרחא דגברא רבה דכוותיה, כשאינו חס על כבודו כלל, ואדרבה שש ושמח שזוכה לקיים מצות הכנסת אורחים, גם היה מציע כלי נטילה עבור נטילת ידים שחרית, פעם כאשר ביקש ר' ישראל למנוע ממנו את זה, נענה אליו רבינו כמתמיה, וכי חפץ אתה לקחת ממני את מצות הכנסת אורחים.

גם כ"ק אדמו"ר ממונקאטש שליט"א מעלה בזכרונו מימי בחרותו בצל הקודש, בהם התאכסן במעונו של רבינו זי"ע, ורבינו זי"ע טרח בגופו בהצעת המטות ובהכנת כלי הנטילה, וסירב בכל תוקף לקבל את סיועו לכך, ואף התרעם באמרו וכי חפץ אתה ליטול ממני מצות הכנסת אורחים, והיה נדמה כאחד שמבקשים ליטול ממנו סכום ממון גדול. (אור עולם, עמוד קלה)

פִּי יְדַעְתִּיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוָה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דְרָגָה ה'. (יח יט)

סיפר הרה"ח ר' חיים מרדכי וויינר שליט"א, כי פעם ביקש ממנו יהודי ירושלמי להיכנס למרן אדמו"ר החלקת יהושע זי"ע, כי היו בביתו כמה ילדים שלא בדיוק הלכו בתלם, וחלקם כבר גרמו לו צער גדול. כאשר נכנסו לרבי זי"ע וסיפרו לו, ענה לו הרבי כי מעתה ילמד בכל יום מהספה"ק דגל מחנה אפרים ויזכה לנחת מילדיו.

הלה החל ללמוד, ולאחר כשנה שלח את ר' חיים מרדכי לשאול את הרבי מדוע אינו רואה תוצאות, ענה לעומתו הרבי, כי צריך לכך סבלנות...

לאחר תקופה ארוכה, כל ילדיו חזרו כולם בתשובה.. והקימו בתים חסידים וחרדים לדבר השם, וראה מהם הרבה נחת דקדושה.

ואמר הרה"ח הנ"ל, כי מאז ועד עתה לא הבין לפשרה של הוראת הרבי זי"ע, אך בשנה זו בסביבות היא"צ דהרה"ק מרוז'ין זי"ע, ראה בספר עירין קדישין ח"ב עמ' תקס, שאמר הרה"ק בעל הדמשק אלעזר מוויזניץ בשם הרה"ק מרוז'ין זי"ע, כי הספר דגמ"א מסוגל לבנים טובים.

כס"ד

**נשאר כמות לא גדולה של
הקונטרס הנפלא "פנינים יקרים"
על ענייני נישואין**

שיצא לאור לרגל השמחה הגדולה
בנישואי נין מרן אדמו"ר שליט"א
המכצע נמשך עד סוף ימי השבע ברכות
ביום שלישי.

ניתן להזמין בטלפון ולקבלו עד הבית!

054-846-8765

15 ע"ח
בלבד
במקום 25

